

Rika Maseland-Hagemeijer

Hendrika Geziena

Echtgenote van Johan Maseland †1994

Zij werd geboren 17 september 1922 in Losser. Na gesterkt te zijn door de H. Sacramenten der Zieken, overleed zij toch nog plotseling op 5 mei 2003 in het ziekenhuis in Enschede. Na de eucharistieviering op 10 mei hebben we haar bij haar man ter ruste gelegd op het R.K. Kerkhof te De Lutte.

Rika groeide op in Losser en ging al jong werken bij Verbandstoffenfabriek Van Heek. In de moeilijke oorlogsjaren moest zij op pad om melk voor hun gezinnetje te halen. Zo leerde zij Johan Maseland kennen. Kort na de oorlog trouwden zij en trokken in bij haar ouders.

In 1956 verhuisde het gezin samen met opa Hagemeijer naar De Lutte. Voor haar was dit een grote verandering, want naast de zorg voor haar gezin en de boerderij, kwam ook nog de zorg voor haar schoonmoeder. Vele gelukkige jaren beleefde zij daarna.

In maart 1968 werd zij getroffen door een beroerte en bleef half verlamd. Met hulp van velen kon zij thuis blijven wonen. Vele fysiotherapeuten en taxichauffeurs hebben haar begeleid bij haar revalidatie.

Ondanks haar handicap zag zij altijd de zonzijde van het leven. Zij was blij met een bezoekje. Ook haar bedevaarten naar Lourdes gaven haar kracht om haar kruis te dragen.

In 1994 werd haar man ernstig ziek en overleed. Ook dit verlies aanvaardde zij. Vanaf dat moment werd zij omringd met goede zorg door velen, zonder anderen tekort te doen, is het Tanja en met name Jacqueline, die goed voor haar gezorgd hebben.

Zij hield van uitgaan. Autoritjes, de Zonnebloem, verjaardagen, familiebezoeken, alles vond ze geweldig. Hoogtepunten waren ongetwijfeld de vliegreizen naar Frankfurt en Wenen. Een wens was nog een vliegreis naar Rome. Haar 80^e verjaardag, 17 september 2002, werd een heel grote feestdag.

Twee weken geleden werd zij opgenomen in het ziekenhuis in Enschede. Haar laatste groet aan de achterblijvers op Erve Litshof waren "good goan". In het ziekenhuis werd zij getroffen door een groot herseninfarct waaruit zij niet meer zou ontwaken. Rustig is haar levenskaars opgebrand.

Wij zijn bedroefd dat we nu afscheid van haar moeten nemen en het troost ons dat zij niet verder heeft hoeven lijden.

Wij willen iedereen bedanken voor de steun, belangstelling en medeleven.

Frans en Gerda
*Matthijs en Mariska
Jasper en Carmen
Reinier en Ellis
Hugo en Sabine*

Gerrit
Jacqueline
Tanja en Gerben

De Lutte mei 2003